

אנו לוחת ההשכלה

גליון מס' 779

**בטאון הדרבנות והמועצה הדתית באאר-שבע
יממלכת התורה בעיר האבות שע"י רשות מוסדות "קול יהודה"**

אחראי מערכת
הרב אברהם טרייקי

פרק כה

הרב עוזיאל אדרי עורך

דבר רב העיר שליט"א

הסכת ושמע ישראל היום הזה נהיית עם לה אלתיך (דברים כז, ט)

המ התבונן בסוגיא ערוכה בברכות (סג, ב) יראה, שהנומר העיקרי להזתתו לעם סגולה הוא בחביבות לימוד התורה – פשטו כמשמעותו. וזה גם דברי הגם' שם על הפסוק שלפנינו: 'פתח רבי יהודה בכבוד תורה ודרש, הסכת ושמע יישראל' היו זוה נהייתה לעם. וכי אוטו היום נתנה תורה לישראל, והלא אותו יום סוף ארבעים שנה היה, אלא ללמד שחייבת תורה על לומדיה בכל יום ויום – ביום שננתנה מהר סע'!, עכ'.

הרי לפניו מפורסם, שלא זכטו להיות לעם אלא בעבור חביבות לימוד התורה.

וואם יש את נפשך לדעת, فهو גדור חביבות התורה האמור כאן, שא נא עיין' לדברי ספר החינוך (מצוה שוי) על אחדות מצוות ספירות העומר, וזה לשונו: 'מצטוינו למנות ממהורת יום טוב של פסח עד יום נתינה הותודה', להראות בנפשנו החפין הנдол אל היום הנכבד נלבנט כעביד ישאי על ימנה תמיד מתי יבוא העת הננסף אליו שיצא לחירות, כי המפני מראה באדם כי כל יישעו וכל חפציו להניע אל הזמן ההוא', עכ"ל. הנה מכך עיין הרואות, שהביבות התוויה הנדרשת מأتנו 'בכל יום ויום', היא ממש באותו שיעור של השחוקות נשגילו אbowותינו בהמתנות הננספת לקבלת תורה מסימן – 'עבד ישאי צל'. זה היה לומש שבכתר בו הוכתרנו להזיה עם סגולה מכל העמים – 'היום הזה נהייתה לך'.

ווגדולה מוגן, יש לנו להזכיר מדברי ר' י עלי הפסוק (דברים כט, ג): 'ולא תתן ה' לך כל לדעת ועינים לראות ואזינים לשמעו עד היום הזה', וזה לשוטו: 'עד ימים אלה', שמענינו שאזינו היזם שנtan משעה ספר התורה ללבני לוי כמו שבכתוב בפרשת וילך נתנה אל הכהנים בני לוי, באו כל ישראל לפנים משה ואמר לו, משה אף אמרנו עמדנו בסייני וקבלנו את התורה ניתנה לנו, ומה אתה משליט את בני שבך עליה ואמרנו לנו יום מחר לא לך למס ניתנה, לנו ניתנה. ושמח משה על הדבר ועל זאת אמר להם היזם הזה נהיותה לעם – היזם הזה הבונתי שאתם דבוקים וחפצים במקום', עכ"ל. הרי שוב לפניו מפורש, שرك אחרי ביטוי החביבות לתורה שנילו ישראל בטעםם, הבין משה שעה הם רואים לתואר הנכסך' היזם הזה נהיותה לעם!

וודע שם קיום האדם לחי העולם הבא תלי בחביבות התורה. דנהה דועים דברי חול' כל הננה מעין כבפיו יש לו חלק לעולם הבא, שנאמר (זהללים ככח, ב) יגעה מפק מזאכל אשיך וטוב לך – אשריך בעולם הזה וטוב לך לעולם הבא, וכי בעל הנינתה בספרו אמרת לעקב' דהאי נהנה מנגע כבפיו קאיimenti שננה מעומל התורה, ומכך למד שוק מי שננה מעומל תורה זוכה בו לחי העונה"ב, אבל הלומד תורה מבלי שננה מטלחה או זוכה בהבטחה זו, עכ"ד.

וסימנא טba אמינה להאי מילטא, מדברי הנם (ברכות י, א): 'כִּי הַזְּמָרֶת מֵבִי תְּ בָ אָמִי, אֲמִרֵי לְהַ
הַכִּי: עַולְמָךְ תֹּרְאָה בְּחִינָן וְאַחֲרִיתָךְ לְחיַי הָעוֹלָם הַבָּא'... וַעֲפֵי דְבָרֵי בָּעֵל הַנְּתִיבָות, י' לְדַחְמִ פִּירּוֹשָׁה אֶסְטָן
עַלְמָךְ תֹּרְאָה בְּחִינָן כְּלָמָר שְׂהָעָן נְהָנָה בְּעוֹלָם הַזֶּה 'בְּחִינָן' וְהַיָּנוּ הַתּוֹרָה שְׁמָקְרָאת חַיִים, אֲי' וְאַחֲרִיתָךְ
לְחיַי הָעוֹלָם הַבָּא - תֹּחַצְתָּ בְּעַבוּר זֶה לְחיַי הָעוֹה"ב, וְהַבָּן.

ובשבר זאת יש לישב פלאה גוזלה שהתקשתה בה מקדמת דנא, עד שזימן הש"ת לדי את פירשו הבוחר של הנ"א קוטלר זצ"ל, הנה זכרנו יציאת מצרים הוא מעיקרי האמונה והוא הדיבור הראשון שיצא מפי הגבורה במעמד הר סע' א' אלוהיך אשר הוציאתך מארץ מצרים, ובכל יום ויום אנו מזכירים אותו בקריאת שמע – שחירת ערבית, וכן בברכת המזון, וכן בקידוש בשבתו לי"ט – זכר ליציאת מצרים. וצריך ביאור, שהרי תכילת מיאת מצרים היא קבלת התורה כמשמעותו: 'בהוציאך את העם ממצרים תעבוז את האלוים על ההר הזה' (שמות ג, יב), וכן הוא אומר כי אני 'המעלה אתכם מארץ מצרים (ויקרא יא, מה), ופי רשותי: על מנת שתתקבלו מצוותי העלייתך אתם'. וא"כ מן הראייה היה לזכור את התכילת ולא את יציאת מצרים! ובואר הרבה, שעיל מאורע קחוט שהיה פעם צרך לעשרות שנים, אך מתן תורה המתוחדש בכל יום ויום כמ"ש לעיל מוג' דברכות שחביבה תורה על לומדייה 'בכל יום ויום נינתנה בהbor סע' א' צרך שום זכר. ובזה הוסיף לבאר דברי הש"ס (סוכה כח, א) אחותו רבי יונתן בן עוזיאל,

של עוקש שולחן פוחח מעליו היה נשרף. וכעין זה מובא בירושלמי (חגינה ב, א) אוחזת רבי יהושע ורבי אליעזר, שכונם שלמדו תורה ירצה אש מן השמים והקיפה אותם, עי"ש. שכן בעת ליטודם הטהור צנו להחזרות מעמד הר סמיה, וכשם שבחר סמי' ונחנה תוהה באש כן הוא בכל ים בו זוכה האדם לעמוד הר סמיה, עכית' ד. איברא שזה מפוזר בדברי רבי יהושע ורבי אליעזר עצם, דאיתא התרם כשבאו אבוח דאלישע טען לפניהם וכי באתם לשורוף את ביתני: 'אמרו לו ח' ג', אלא ישובים היינו וחזרים על דברי תורה - מתחורה לבניאים וכל' והוא הדברים שהריים ננטענן מסימן לא באש נתנו, עי"ש.

המשרל דבר רבי העיר במדור אורות הלשנות

דבר העורך

תכליה שנה וקיללוותיה

אמור אבי פרשת הקללות 'כי טובא' קורין אותה לפני ראש השנה כדי שתכללה שנה וקללותיה, מכאן ה'בן לאשורי' יש שתי פרשיות של קללות בטורה, צ"ח קללות שבפרשטיינו ומ"ט קללות שבפרשת בחוקתי, אם נצרכם יחד נקבע "קמ"ץ" קללות. כתוב ה'ערבי נחל' בשם הארץ"ל ע"י החטא מעביד האדם לידי הסיטרא אחרא את האות י' רמז לשפע י' ספירות הקדשות, ואות י' עם "קמ"ץ" נעשה צירוף המילה "מיוק" שנזינוק מהקללות, וכשעושה תשובה הזדונות נהפכים לזכויות וחזרות האות י' לקדשה, וכןעה מ"מיוק" צירוף "זקן" שזהו הקב"ה שנאמר עליו זקן מלך רחמים', שע"י התשובה מעורר האדם על עצמו רחמים ובין שתכללה שנה וקללותיה לשנה טובה ומנורמת.

**רב קהילת קוש שבט ישראל שכונה יא' באר שבע
הרבי לוייאל אדרי**

לוח זמנים שבועי

לוח הדגימות מדיק לבאר-טבע									
שעת קדשה ב-אול 00.09.18	יום ג' 07.09.18	יום ה' 06.09.18	יום ז' 05.09.18	יום כ' 04.09.18	יום ב' 03.09.18	יום א' 02.09.18	יום ד' 01.09.18	יום ח' שישי	יום ט' שבת
5:02	5:01	5:00	4:59	4:59	4:58	4:57			
5:09	5:08	5:07	5:06	5:06	5:05	4:04			
6:25	6:24	6:23	6:23	6:22	6:21	6:21			
8:50	8:50	8:49	8:49	8:49	8:49	8:48			
9:28	9:28	9:28	9:27	9:27	9:27	9:27			
12:39	12:39	12:40	12:40	12:40	12:41	12:41			
13:11	13:11	13:12	13:12	13:12	13:13	13:13			
17:54	17:55	17:56	17:57	17:58	18:00	18:01			
18:58	18:59	19:01	19:02	19:03	19:04	19:06			
19:13	19:15	19:16	19:17	19:18	19:20	19:21			

צמחי הדלקה הנריות

כ' תבואה	פרשת השבוע:
קומי אורי	הפטרה:
18:48	כניסת השבת:
19:38	יציאת השבת:
20:25	לבנו תפ:

אורות הכשרות

ו"צ'א למד לדברי בינו' אור החיים' הקדוש עה"פ (ויקרא כג, כא) לא הביט און בעקב ולא ראה עמל בישראל, זה לשונו: שהחכמים הנם שעשויים מוצאות וככל עסוקם בחוויה, אינם מתרושים שיש להם עמל אלא אדרבה סادات המרוויה וכadam המשתעש בשעותיהם לרוב חקם בתורה, עכ"ל. ובאמת איה הסופר אשר יוכל לאחד נחל שכוו של תלמוד תורה, אחר דברי הש"ס המפורשים (ברכות ל, ב): 'אמור רבי יוחנן כל הנביאים قولן לא נתנו אלא למשיא בתו לתלמיד חכם ולעשה פרקמטי לתלמיד חכם ולמהנה תלמיד חכם, אבל תלמיד חכמים עצמן (ישעה סה, ג) עין לא ראתה אליהם ולתן'. ופי ר"ש: 'לא נתנו, הטבות והנחות. עין לא ראתה, לא נראית ולא נגנית לשום נבייא, עכ"ל' וזאת למי שדיין, שבכלל עין לא ראתה כללן גם מלائم השות. הרי פנינו, שחוון שבים של לימודי התורה נעלם מעמי כל הנביאים והמלאכמים, יען כי אוצרות כל העולם אין בהם כדי תשלום שכמו של תלמיד חכם אחד!

ואולי זה המקור לאמרתו המופלאה של הסבא מקלם ז"ל: שכדי היה להקב"ה לברא את כל העולם כולו בשביב ישיהו יאמר פעמי' אחת ברוך הוא וברוך שמך, ואמיתת 'אמך' אחת - שcolaה אף פעמי' כננד ברוך הוא וברוך שמנו, ואמרה 'אמן היא שםיה רבה' - שcolaה אף פעמי' כננד אמרן, ותיבה אחת מתלמוד התורה - שcolaה אף פעמי' כננד אמרן יהא שםיה רבה!

מסופר על הבנו מילא צ"ל, שפעם הצעיר רבות מלחמת קושיא שהיתה לו בהבנת דבר הלכה אחת בתלמוד יורשה, עד כי לא בא מאכל לתוכ פיו במשך יומם! וכשהניע תלמידו הנר"ח מולזון צ"ל ביום השלישי, ישבו ולבעו את הסוגנא בעמל ומעה עד אשר האיר ה' את עיניהם בהבנת ההלכה על בוריה, בין רגע צהלו פמו של התאנך בשמחה נдолה ועצומה.

בכבוד רבי יהודה דרשי

רבה הראשי וראב"ד באר-שבע

לאור בקשת רבינו וגבאי בית הכנסת, הננו להודיע לכל בעלי התקיעות אשר אמורים לשמש כתוקעים בשופר בראש השנה הבעל"ט כי גם השנה יתקיים א"יה קורס מיוחד אשר יכלול לימוד ושיטון דיני התקיעות ועבודה מעשית, בשלוב הלכות הנוגעים לבעלי התפילה וכן ניתנו טיפים רבים לחזונים א"ך ישמרו על קולם בכל זמן התפילה, וכן דיני פיקוח נשף.

השיעור יתקיים א"יה ביום שני כ"ג אלול תשע"ח (03.9.18)
בבית המדרש "kol Yehuda" רח' הרב מנחים גבאי 23, שכ' ד'.

תפילה מנחה בשעה 18:30.

במעמד כב' מורינו ורבינו המרא דארדא

הגאון והגדול רבי יהודה דרשי שליט"א

רבה הראשי וראב"ד באר-שבע

השעור (מיד אחרי תפילה מנחה) ימסר ע"י

הגאון רבי אליהו בר שלום שליט"א

רב העיר בת-ים

הקורס הוא במפגש אחד ללא תשלום
וממומן ע"י הדרבנות והמוסצת הדתית ב"ש

על פי הוראת מ"ר המרא דארדא שליט"א,
חל חובה קדוצה לכל בעלי התקיעות להשתתף בקורס זה,
כמפורט בפסקים שהיבש לשנן את הלכות התקיעות בכל
שנה ועונה ומומלץ גם לכל השליה ציבור (חזנים).

ברכת כתיבה וחתיימה טובה

יהושע דMRI

ממונה המועצה הדתית

לשכת רב העיר.

נ.ב. אין צורך בהרשמה מראש כולם מוזמנים.

אורות הפרשה

תשובה בשמחה

הבעל שם-טוב הקדוש ז"ע נזקק פעמי' לעשות את הימים הנוראים בעיר אחת. כשהגיעו לשם, שאל מיהו החזן המקומי בתפילות ראש השנה ויום הכיפורים. השיבו לו, שרב העיר נהוג לעבור לפני התيبة. שאל הבعش"ט, איך הוא נהוג לערד את תפילותיו. ענו לו, שבימים הכהפורים הוא שר את כל הויידיים, בניגונים שמחים ועליזים. כشنגש הבعش"ט עט הרב, שאל לפשר הדבר. השיב הרב: "בחצר המלך ישנו העבד שתפקידו לנוקות את החצר ממי-השופכים ומכל הלכלוך והטינופת. עבד זה, אם הוא אוהב את המלך, שמח על הוצאות שניתנה לו לנוקות את חצרו, וכשהוא מגרי ומקרצץ את הלכלוך, הוא שר ומזרם מותך שמחה וגיל". אמר לו הבعش"ט: "אם זו כוונתך בתפילהך - יהיו לך עמנך".

ובאו עליך כל הברכות האלה והשיגוך (כח, ד)
ובאו عليك כל הברכות האלה - וזה המשכת הברכה לעולם האצילות, "והשיגוך" - שהברכה נשכת ווורדת עד לעולם הווה. לכן אנו מבקשים בכל יום "ירפאנו", "ברך علينا" וכיוצא בזה, אף שדינו של אדם כבר נפסק בראש-השנה, שכן בראש השנה נשכות הברכות בעולם האצילות, ואדם נידון בכל יום אם ראוי הוא שחשד זה יירד אליו לעולם הזה.

זהו כי תבוא אל הארץ (כט, א)
נאמר במדרש: "אין והיה אלא לשון שמחה". השמחה היא לפני הקב"ה, כשהוא רואה שיהודים מתישבים בארץ ישראל. (רבי אליהו מגריידיז'

זהו כי תבוא אל הארץ אשר ה' אלוקיך נותן לך נחלה וירושתה וישבת בה (כט, א)
לא נאמר "נתנו לך" אלא "ננות לך", לשון הווה, כי הקב"ה נתנו בכל יום מחדש את ארץ ישראל לעם ישראל, כל זמן שישRAL עושים רצונו של מקום ומקיימים את חציוו"וירושתה וישבת בה".

את ה' האמורת היום... וה' האמירך היום (כט, ז-יח)
האמירך מלשון 'עשה בה מאמר', שמצו במסכת יבמות, שהוא מעין קניין. כלומר, ה' קנה אותנו לו לעם, ואנחנו 'קנינו' אותו לאלוקים. (ברכת אברהם)

ארור אשר לא יקיים את דבריו התורה הזאת לעשות (כט, כו)
אותם יש אנשים שנראים כמו שעוסקים בתורה ובמצוות, אך האמת היא שאין זה אלא כדי "לעשות אותן" - לרמות בני-אדם, שיחשבו אותן לבעלי תורה ומעשים טובים. אנשים מעין אלה נכללים ביאורי שבפסוק זה. (הכתב והקבלת)

ויראו מפרק (כח, ז)
ויראו מפרק יכול להזכיר במשמעות של לראות ובמשמעות של לירא. כאשר עמי הארץ יראו אותן עובד את ה' איזי "ויראו מפרק" - מפרק הם למדנו לירא את שם ה'. (הבעל-שם-טוב)

וענית ואמרת לפניו ה' אלוקיך (כט, ח)
"וענית" מלשון ענוה והכנעה. קובעת התורה, שתחלת عليك לקיים "וענית" - להכנייע את עצמך, ורק אחר-כך "ואה אמרת לפניו ה' אלוקיך" - להודות לה' על כל הטוב שננתן לך. (תפארת שלמה)

וירעו אותנו המצריים (כט, ח)
לכארה היה צריך לתובו "וירעו לנו" ומדוע נאמר "וירעו אותן"? מושום שהמצרים הפכו אותנו לערומים. הם השפיעו علينا במעשייהם הרעים עד שלמדנו להיות רעים כמוותם. (אלשיך)

ציבור שוחרי התורה

מוחזקו לשיאו חפרהך של הרב הגדול הדרשן תנדע מה פ██ז פרגליה

שלמה לוייבשטיין

שיתקיים בעז'ה ביום ראשון כב' אלול תשע"ח

(18.09.18) בשעה 20:30

בישיבת "נתיב השבטים" שבצ' 71 באר-שבע

אורות ההלכה

השובות הלכתיות משולחנו של

מורנו המרא דאטרא

הגאון הגדול רבי יהודה דרעי שליט"א

הלכות עשרה ימי תשובה

ש - האם אומרים "אבינו מלכנו" בשבת ובימים שאין אומרים בו תחנון?

ת - בעשרת ימי תשובה אומרים "אבינו מלכנו" בשחרית ומנחה, גם ביום שאין אומרים בו תחנון כגון שיש מילה בבית הכנסת וכדומה. ומנהג רוב קהילות הספרדים לאומרו אף בשבת, אך האשכנזים נמנעים מלאומרו בשבת.

ש - מה דין השוכח אמרית "זכרנו לחיים" או שאר תוספות שתוקנו בעשרות ימי תשובה?

ת - בעשרת ימי תשובה מוסיפים בתפילה שטונה עשרה כמה בקשות: "זכרנו לחיים", "מי כמוך", "וכתוב לחיים" ובספר חיים". ואם שכח אחד מהם וудין לא הזכיר שם hei בברכה שלอาจารי, יהוזר לאומרו כתיקונו. אך אם הזכיר שם hei, ימשיך בדרך זו זיכרו לפני ברכת "שומע תפילה" או לפני אמרית "עושה שלום". לבך מאמרית "מי כמוך" שאין לה תשלומים מפני שאינה בקשת רחמים, ועל כל פנים אם עקר את רגליו מבלי שהזיכרים, אין חור.

ש - השוכח אמרית "מלך הקדוש" או שהוא מסופק, מה דין ומה הדין בויה לגבי השילוח ציבור?

ת - בעשרת ימי תשובה אומרים "מלך הקדוש", והחותם בטיעות "האל הקדוש": אם נזכר תוך כדי דבר, יאמר מיד "מלך הקדוש". ואם נזכר אחר הזמן הזה, יפסיק מיד במקום שטרכר ויחזר בראש התפילה. ואם סיים תפילתתו, יהוזר ויתפלל שנית. והוא הדין במאי שמסופק אם אמר המלך הקדוש, מפני שהוא תולין שאמר האל הקדוש בדרכו. וכן הוא הדין בשליח ציבור אשר שכח לומר "מלך הקדוש" בחזרת הש"ץ, אלא שהוא חוזר לברכת "אתה קדוש" ולא לראש התפילה, מפני שאמרית "קדושה" בצלב הפסיקה כבר בין שלושת הברכות.

ש - מה דין השוכח אמרית "מלך המשפט"?

ת - בעשרת ימי תשובה אומרים: "מלך המשפט", ואם טעה ואמר "מלך אורח צדקה ומשפט" או שהוא מסופק: אם נזכר תוך כדי דבר יתקון מיד, ואם נזכר לאחר מכן: יש אומרים שאינו חור, מפני שהוא סוף הזכיר אמרית "מלך" בברכתו, וכן נהנים אחינו האשכנזים ומקצת קהילות הספרדים. אך יש אומרים שפסיק מיד במקום שנזכר וחוזר לראש ברכת "השיבת שופטינו", ואם עקר את רגליו חוזר לראש התפילה, וכן נהנים רוב קהילות הספרדים.

ש - שליח ציבור שלא אמר "מלך הקדוש" בתפילה "מעין שביע", מה דין?

ת - בערבית של שבת שבתוק עשרה ימי תשובה אומר הש"ץ בברכת מעין שביע "מלך הקדוש שאין כמוו". ואם טעה ואמר "האל הקדוש": כל זמן שעדיין לא הזכיר שם hei בחתימת הברכה של מקdash השבת, יהוזר לראש הפרק "מן אבות בדבריו וכו". אך אם הזכיר כבר שם hei, ישלים את הברכה ואני חור.

ש - האם עדין לקיים את מנהג "הכפרות" בשחיטת עופות או בכיסר לצדקה?

ת - מנהג ישראל קדוש לקיים מנהג הכפרות לפני יום הכהנורים. יש הנוהגים לקיימו בשחיטת עוף ויש הנוהגים לקיימו בנטינת מועות לצדק, ושני המנהגים נכונים וכל אחד יטפס כמנהגו. ואmens יש מי שכתוב לפפק על מנהג שחיטת הכהנות, מכל מקום כבר פשוט מנהג זה ברוב קהילות ישראל ויסודתו בהררי קודש. ברם יש לחפש אחר שוחות מומחה ויר"ש, מפני שיש זהה מஸולים רבים ובפרט בימים אלו שידי השוחטים מלאים בעבודה ואין שהות בידם לבדוק הסכין היטב לפני ואחריו שחיטת כל עוף.

ש - האם טוב להקדים במנהג הכהנרות, או טוב יותר לקיים בעבר יום הכהנורים?

ת - אmens ראוי על פי דרך האמת לקיים את שחיטת הכהנרות באשמורת הבוקר הסמוך לעלות השחר של ערב יום הכהנורים, מכל מקום זמן הכהנרות הוא בכל עשרה ימי תשובה. ולפי הנראה,ادرבה עדרף להקדים את שחיטת הכהנרות, מפני שהעומס גובר והולך יידוי השוחטים מלאות עבודה ויש חשש למבחן חייו.

הודעה חשובה

הרינו שמחים לבשר לציבור הרחב כי "שכונות כלניות" נכלהת בתור העירוב של העיר באר שבע,

וזאת לאחר שיתוך פועלה פורה ומצוילה
עם עיריית ב"ש, מנהלת הגג של משרד השיכון
ומועצת הדתית באר-שבע.
על כן כודים לעיריית באר שבע ולעומד בראשה,
למנהל הגג ולעומד בראשה ולעובדיו המועצה הדתית.

הביברטי פאל אקיי פאג'יכא
טערפּ גאנפּ אַאגִיכָּא

הרבי יהודה דרעי

רב העיר וראש אבות בית הדין

בארא שבע

הרבי יורם כהן

רב שכונות דמות ומנהל המחלקה

לבתי הכנסת הווי דת ועירובין

יוזע (שוקי) דMRI

ממונה המועצה הדתית

בארא שבע

הרבי יהונתן הילמן
בארא שבע

לכבוד

גבאי בתיה הכנסת הי"ו

בארא שבע

שלום וברכה

הណון: חלוקת שי - ראש השנה תשע"ט

חלוקת השי לראש השנה תשע"ט עברו בתיה הכנסת
תבצע במשרדי המועצה הדתית
רחוב התלמוד 8, באר-שבע
בימים שלישי, רביעי וחמישי
כ"ד-כ"ה-כ"ו באלו תשע"ט
(4-5-6.09.18)

מהשעה 08:00 בוקר ועד השעה 13:00

נא להזכיר על זמנים אלו
מאחר ולא תבצע חלוקה במועד אחר.

הביברטי גאנפּ אַאגִיכָּא
טערפּ גאנפּ אַאגִיכָּא

יוזע (שוקי) דMRI

ממונה המועצה הדתית

הרבות והמועצת הדתית באר שבע

לשכת ממונה המועצת הדתית

לשכת ממונה המועצת הדתית

הלב היהודי

נולדתי בבריא ושלם, וכך הייתה היתי עד גיל שלוש וחצי, כשנמנעת מישיתוק ילדים. עברתי אירספרו ניתוחים, בעיקר ברגלים, אך גאל הימנית שותקה כליל וגם ידי נפגעו במידה מסוימת. נכוחיו זו מתקשורת אצלי עם זיכרונות ובטים. אחד הח:rightים שבחם מחזיר אותי ללילה סוער וגשם בשנת תש"ח.

זה היה זמן קצר לאחר שהגעתי ללוס אנג'לס, בשליחות המכינה. הייתה אז בן ארבעים ושלוש. האנגלית שבפי הייתה רצויה למדוי, אבל האמנתי שגם כך אצליח להגיע לב הנעור קhalb-היעד העיקרי של שליחות. מאוחר שאין לדוגל הימנית הכוונה הדרוש לחיצעה על דושת הדלק, והותקן במכונית מיוחד מיום פרימיטיבי למדוי, אך עיל: חוט נקשר לדושת הדלק והוא חובר לדושה נוספת שהותקנה בעבור רגלי השמאלית. כך יכולתי לנוהג במכונית אוטומטית, באמצעות רגלי השמאלית, בעורת החות.ليل אחד נסעתי בכביש המהיר, מרובה הנטיים. הייתה בדרכי להרצאה באחת האוניברסיטאות, לפני חוג צעראים יהודים. הלילה היה גשם, אך הנסעה הייתה נują. נסעה במחירות בגיןית, מסדר בראשי את הדברים שאומר עוד מעט למאזני.

פתחנו נשמע קול פקיעה, ומיד חשתי שהמכונית אינה מגיבה להחיצת רגלי. הבנתי שהחוט נקרע ואני בצרה: באמצע הכביש המהיר, כשהיינו מושתת מכוונות במחירות טטרופת.

מה עושים? הייתה בדיק באמצעות עלייה חדה. המכונית חלה להאט. מיהרתי להשתחל לנתייב הימני. ידעתי שעליי לשונך את המכונית לשולי הכביש, שם מצויות, במרוחקים, קבועים, עדות מצוקה. אם יקרה נס – אמרתי בלבבי – המכונית תיעזר ליד עד מה נזאת,atakshar למי שצורך ואצא בשלום מהסיפור הלאני. המכונית קרטעה עד שלו הדורן ואז דם המנווע. הראות היויתה מוגבלת מאוד. החלטתי לצאת מהמכונית. פתחתי את הדלת ויצאתי לתוך קיר מים שירד מחשמים. התחלתי לצלע עבר אبني השפה, בתקווה שאראה את עמדת המצוקה.

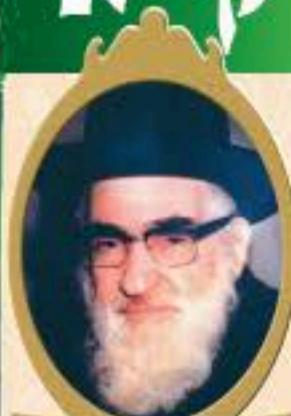
הדרך הייתה חלקלקה. הצלחתי לשמר על שיווי משקל לאורך שנימטי שלושה צעדים, ואז החלקתי ונפלתי. בגלל נכותי לא יכולתי לעמוד על רגלי אלא בעורת משענת כלשי, ומשענת כזאת לא הייתה. אם קודם לכון היה מציבי קשה, עתה כבר היה קשה שבעתים. החלטתי לגייס כל מאמץ אפשרי, לוחול ארטאט לעבר אبني השפה, בתקווה שאוכל לתמוך את עצמי באחת מTHON ולקום על

לרפואת
ר' יוסף שלמה בר עלייה
ורחל בת סימי

חבר הנאמנים
לஹוטה רוכז ושורש
של הא' סגן דמשטיין
טורי הר' ג' פראט דהון זט'קיל

מוסדות "לב מלכים"
על סדר וסדר הוהי רבנן פראט זט'קיל
רב הוהי ג' פראט זט'קיל דהון זט'קיל
טשייאן בן פאנץ' רוכז ור' ג' צפוי הווא ער'סיא
הרשות
המוסדות הדתית
באו-טאגן

הילולה דצדוקיא

ר' משהלן מלוף דהאן זצוק"ל

**במלאת בא' שנים
להסתלקותו של מ"ר ועט"ר
הרוב הצדיק סבא דמשפטים
מלפנים רב העיר וראב"ד ב"ש**

ר' משהלן מלוף דהאן זצוק"ל

**תקיים הילולה לזכרו ולכבודו
ביום שלישי כד' אלול תשע"ח (4.9.18)**

בשעה 19:30

**בספריה התורנית "לב מלכים", במתחם שחוקם
במיוחד לעורב קדוש זה, ברוח' ביאליק 127 שכ' א'
במעמד:**

**הגה"ץ רבי יוסף דהאן שליט"א
בנו וממשין דרכו ונשיה המוסדות
הרה"ג רבי יהודה דרעי שליט"א
רב העיר וראש אבות בית הדין בא"ר שבע**

ובהשתתפות:

מד יהושע (שוקי) דמורי הי"ז

ממונה המועצה הדתית

רבני השכונות והקהילות

ואישי ציבור מכובדים.

בתוכניות:

תפילה ערבית, דברי תורה

وسעודת מצוה מפוארת

בלינוי תזמורת שתנעימים את הערב.

ברוכים הבאים

לכבודה של התורה ולכבודו של הצדיק ז"ע"א

שבת טהום

רגלי. זה לא היה פשוט. מכנסי נקרו. פתאום חשתי כאב חז. האבנים שבשולוי הכבש חתכו בשרי.

היהתי חסר אונים לחלוין. שרוע בשלולית, מטוונך מבוץ מכף רגל ועד ראש, הפעע הפتوוח מודם. התחלתי לחושש לחחי. ידעתי שאני זוקע לעוזרה מהירה, אבל מי יבחן כי בלילה סוער כלכך?

חלפה שעה. כוחותיי אוזלו. היהתי קרוב לייאוש. נשאתי תפילה חרישית לבורא העולם. התפילה חיזקה אותי. "לא, אסור להתיחיא", אמרתי בלב. "aphael חרב חזה מנוחת על צווארו של אדם, אל ימנע עצמו מן הרחמים." "מאי יבוא עורי", מלמל שפתיי, "עורי מעם ה', עוזה שמיים וארץ". לפעת נשמעה חיריקת בלמים. לא יכולתי לראות מי עזר. שודדים? זה בהחלט יכול להשלים את התפוארה המשרימה של ליל הבלחות הזה.

שמעתי צעדים כבדים של שני אנשים. "משטרה", הרים קול, "מי אתה?". באגולית מוגמת מלמטה: "עורי ליל קומס... קחו אותו למוניות". אחד מהם רכן עליי. בודאי חשב שאני שייכור או מסומם. "עוזרו לי", חזרתי וביקשתי, "אני יכול לgom."

לכל הרוחות, באו נילך, שמעתי את השוטר אומר לחבשו. "בבקשה?", התהננתי, "אל תלכו אני ישראיili... אני יהודי... בבקשה?".

באותו רגע עזר אחד משני השוטרים, סב על עקביו והתקרב אליו. זה לא היה השוטר שרךן עליי בתחילת. "מי אתה?", שאל. "אני מישראלי, אני יהודי", אמרתי. "אנא, קח אותו לתחנת מוניות, לבית מלון. עוזר לי לgom".

"אל תדאגו", לחש לי בונעמי, "לא אעזוב אותך". ולחבשו ענה: "חוא לא משטע, הוא נכח". השוטר היהודי פתח לי את דלת הניידת וסייע לי לשבת. במכונית היה חם, ובתוך יבש. כעבור שתיים-שלוש דקות עצרה המכונית בחזית מלון דרכיס קון. הורדתי לשוטרים על עורתם, נכנסתי למלאן, והזמנתי מונית הביתה.

בדרכן חשבתי על נכותי ועל הקשיים הנගרים ממנה, אבל בעקבות חשבתי על רגש העבותה ההדרית שניעור בלבבו של השוטר היהודי, שמעולם לא פגש אותו, אבל למשמע והותי היהודית עשה הכל כדי להלצני מצרה.

וידע יותר חשבתי על המסתנה החשובה: אסור לאבד תקווה, גם ככלו כל הקיצין. יש מי שמשוני עליי והוא יבוא לעוזרתי ברגע הנכון.